

in de roos

Jaargang 08
September 2022

Wij zijn benieuwd naar uw mening en nodigen ook u graag uit om een bijdrage te leveren op johanne.pvda@ziggo.nl.

Inhoud

Volgt u ons op.....

PvdA-bijeenkomsten komende tijd

door secretariaat PvdA bestuur

Samenwerken is best lastig

door Jan Keijsper

PrinsjesPrijs Tragiek

door Nienke Mier

De irritante vlag

door Jaap Terpstra

Een uil Een struisvogel Een mens

Wat hebben die met elkaar te maken?

door Jaap Sterk

Donatie aan de afdeling

door Lucia Bakker bestuur

Zie verder in deze nieuwsbrief

Geef uw mening en /of commentaar

aan Johanne Hendriks >

johanne.pvda@ziggo.nl

Volgt u ons op

[Pvda afd. Bergen | Facebook](#)

[Partij van de Arbeid \(@PvdA\) / Twitter](#)

[Partij van de Arbeid \(PvdA\) - YouTube](#)

[Partij van de Arbeid | Flickr](#)

Voor de meest actuele informatie over de PvdA afdeling Bergen open onze website!

Onze standpunten en ons team

Het laatste nieuws

www.bergen.pvda.nl

PvdA-bijeenkomsten komende tijd

door secretariaat PvdA bestuur

Ledenbijeenkomst:

Op zaterdag 8 oktober, van 11.30-13.30 uur in Dorpscentrum De Blinkerd, Heereweg 150, **Schooll organiseren we een ledenbijeenkomst met als.....thema:**

Het mogelijke spanningsveld tussen een goed beheer van het Landschap (stikstof) en de behoefte aan de bouw van nieuwe woningen (waar wel en waar niet). Inleider is onze partijgenoot Ernest Briët, directeur van Landschap Noord-Holland en tevens woonachtig in onze gemeente. De op deze bijeenkomst vast te stellen stukken (begroting en werkplan 2023) worden in de week ervoor per mail toegezonden.

Nieuwjaarsbijeenkomst:

Op zaterdag 14 januari 2023, van 14.00 - 16.00 uur heten we alle leden graag welkom in Post aan Zee (Egmond aan Zee) om met ons in gesprek te gaan onder het nuttigen van een kopje koffie en wat lekkers of misschien wel een glaasje glühwein. Tevoren kan wellicht een mooie (strand-)wandeling worden gemaakt.

Ledenbijeenkomst/jaarvergadering:

Zaterdag 4 maart 2023, 11.30 - 13.30 uur.

Naast het vaststellen van de jaarstukken (verplicht cf. de statuten) staan we stil bij de verkiezingen voor Provinciale Staten een paar weken later. Het is de bedoeling voor deze bijeenkomst een spreker vanuit de Statenfractie te krijgen.

Plaats: nog niet bekend.

Samenwerken is best lastig

door Jan Keijsper

De Bergense politiek was weer eens groot in het nieuws. Helaas niet met een verheffend verhaal. Dit keer kreeg de nieuwe partij Ons Dorp het

voor elkaar om nog geen 6 maanden na de verkiezingen uit elkaar te vallen. En er zit nog niet eens een nieuw gemeentebestuur!

Het was voor eigenlijk niemand een verrassing; voor sommigen is samenwerking best lastig en een ongeleid projectiel laat zich nou eenmaal moeilijk sturen.

Waarschijnlijk had men bij de OD-lijstsamenstelling ooit gedacht (vrij naar LBJ): "you can better have them inside pissing out, than outside pissing in".

Nee, met zulke vrienden heb je als partij geen vijanden meer nodig (vrij naar velen).

Nu wordt er alsnog naar binnen gepiest . . .

Ook in de landelijke politiek vallen zo onder het mom van authenticiteit een keur van brekebenen omhoog, jammer en helaas. Nu schijnt het dat in de politiek geldt dat de kiezer altijd gelijk heeft.

Ik blijf het jammer vinden dat diezelfde kiezer eerder lijkt te vallen voor het zogenaamde nieuwe geluid en zo partijen die gaan voor goed, stabiel bestuur het nakijken geven.

Met 1 zetel in de gemeenteraad en 9 in de kamer heeft de PvdA helaas nog steeds het juiste antwoord niet gevonden. In Bergen moeten we ons blijven inzetten op sociaal, groen en betaalbare woningen voor starters, allemaal meer nodig dan ooit!

PrinsjesPrijis Tragiek

door Nienke Mier

Ik had er nog nooit van gehoord, van de PrinsjesPrijis. Maar deze week las ik dat Herman Tjeenk Willink de prijs heeft ontvangen. Twee keer eerder heb ik geschreven over Herman Tjeenk Willink. Het bericht raakte me, vooral zijn dankwoord. Dus dacht ik: 3x is scheepsrecht.

De Prinsjesprijs wordt sinds 2013 elk jaar toegekend aan een politicus die in optreden

of handelen van bijzondere betekenis is of is geweest voor het gezag van het parlement en voor de vitaliteit van de parlementaire democratie van Nederland.

"Herman Tjeenk Willink vertelt ons tot op de dag van vandaag waar het probleem ligt en wat het recept is om het tij te keren en te voorkomen dat we in een onguur maatschappelijk klimaat verzanden", zo staat in het juryrapport te lezen.

Wat fijn, denk je dan; er is dus iemand die ons feilloos wijst op het probleem en wat we zouden moeten doen. Dat wordt ook erkend, want hij krijgt er zelfs een prijs voor. En als weldenkend mens denk je dan ook 'dan zal er ook wel naar gehandeld worden'. Niets is minder waar.

Tjeenk Willink zegt het zelf. "Geboren tijdens de Tweede Wereldoorlog ben ik opgegroeid in het besef dat de democratische rechtsorde niet vanzelfsprekend is. Zij is kwetsbaar en behoeft onderhoud. En de laatste veertig jaar is dat onderhoud verwaarloosd. Mijn boodschap is steeds: 'Pas nu op'. Het functioneren van de overheid zelf holt, sluipenderwijs, de democratische rechtsorde uit".

Hoe herkenbaar: stikstofcrisis, Groningen, huizenmarkt, kindertoeslagaffaire, vluchtelingen, kwaliteit onderwijs en ga maar door. Ook dichterbij, de lokale overheid, woningen, bereikbaarheid, duidelijkheid etc. Iedereen herkent inmiddels de boodschap van Tjeenk Willink. Maar niemand doet er iets mee. En dat is de tragiek in zijn dankwoord. "Ik heb Kamerleden en Ministers niet van mijn boodschap kunnen overtuigen". Om vervolgens te constateren dat 'de uitvoering is dolgedraaid', inhoudelijke deskundigheid weg is en we allemaal maar blijven roepen dat dingen moeten worden uitgevoerd. Maar we vergeten in de uitvoering te investeren en roepen vervolgens verbaasd hoe het nu toch kan dat iets zo traag gaat, dat veel

niet blijkt te kunnen. Het resultaat is nog minder vertrouwen in de overheid. Die overheid moet ons toch beschermen, er voor ons zijn. Maar het mag van ons niets kosten.

Arme Herman. Leuk om een prijs te krijgen, maar zo treurig dat het een doekje voor het bloeden is. Maar ook, arme wij. Want zo rennen we met z'n allen, mopperend en klagend in de verkeerde richting.

Wat kunnen we doen? We hoeven zijn boeken niet te lezen. We zien het voor onze ogen. We moeten gewoon gaan doen. We kunnen morgen hier in de gemeente beginnen met zijn aanbevelingen. Gewoon zorgen dat je doet wat je belooft, hoe simpel kan het zijn. Stoppen met alleen maar plannen maken, maar investeren in de uitvoering. Het bedrijfsleven weet dit al lang: vertalen het in management-samenvattingen als 'walk the talk' en zo.

Als we iets willen als gemeenteraad, is het dan uitvoerbaar? Op een kwalitatief goede manier? Of doen we maar wat, wat ons vervolgens niets zal opleveren? Maar daar tuinen mensen echt niet meer in, daar gaat het vertrouwen.

Misschien dat we minder met ons politieke zelfje bezig moeten zijn, op moeten houden met participatie om de participatie, maar gewoon laten zien dat je doet wat je belooft. Dat geeft vertrouwen. En anders gaat het nog 40 jaar zo door, en om er nog een frase in te gooien, dan krijgen we: 'after all is said and done, there's a lot more said than done'.

De Tragiek van Herman.

De irritante vlag

door Jaap Terpstra

Die irritante vlaggen-ik bedoel de blauw-wit-roodvlaggen-storen mij. Ik kan die vlaggen niet ontwijken, ze hangen aan alle bruggen en lichtmasten langs de kant van de weg. Boven de snelwegen zwaaien enthousiaste lieden met de blauw-wit-rood vlaggen. Ik heb niet veel met

de Nederlandse driekleur op noch met welke vlag dan ook - de vlag wordt vaak misbruikt voor het legitimeren van nationalisme en racisme - voor oorlog en geweld. Maar goed: je moet een vlag hebben, een nationale vlag, die een land vertegenwoordigt, dat uitdrukking geeft aan de nationale eenheid, die je gebruikt voor de gebouwen en momenten, die die functie hebben. Toen wij ons huis kochten, stond er een grote vlaggenmast in de tuin - begrijpelijk - de vorige eigenaar was een ex-burgemeester - die mast hebben we laten verwijderen. We hebben ook geen vlag in ons bezit. Twijfels komen nu boven of we niet tot de aanschaf van onze nationale vlag moeten overgaan, als zou dat maar zijn voor de 2 dagen in het jaar dat het uitsteken van de vlag de verbondenheid van onze burgers weergeeft en grote indruk op ons maakt. Dodenherdenking op 4 mei, de vlag halfstok, en op 5 mei, Bevrijdingsdag, de vlag in de top!!! De omgekeerde vlag wordt nu gebruikt als symbool als protest tegen de overheid en kwam al in zwang tijdens de corona demonstraties en nu tijdens de boerenprotesten en acties tegen de voorgenomen asiel-locaties. Wat oorspronkelijk een signaal op zee was van een schip in nood(Wikipedia) is nu geworden tot een proteststem tegen de overheid. Ik kan mij de protesten tegen een falende overheid op verschillende gebieden goed voorstellen. Alle ruimte er voor, maar laat onze vlag er buiten, deze dikke middelvinger, dit respectloze actieattribuut, deze frontale belediging voor onze burgers.

Ruim een maand geleden keerde ik op de fiets terug van een indrukwekkende tentoonstelling van Rudi van de Wint: "Reis naar het Oneindige" in het Stedelijk Museum Alkmaar - ga kijken - en al fietsend zag ik een loslopende koe, die niet de toegang naar de weide, maar het vrije pad koos. De boer, bij nadere kennismaking, Jeroen Leijen geheten, riep mijn hulp in. Vakbekwaam dreef ik de koe naar Jeroen bij het open hek.

Mijn bedrevenheid in het verplaatsen van koeien dank ik aan de vele koeien die vroeger bij mijn opa aan moeders kant, later bij mijn oom van de ene weide naar de andere weide verweid moesten worden. Mijn vader, slager, verhaalde dat hij in Friesland als kind via de publieke wegen, verkochte schapen en koeien van zijn vader, veehandelaar en slager, afleverde aan klanten. Daar kwam geen tractor aan te pas. Ik raakte in gesprek met Jeroen, hij houdt ongeveer 25 Piëmontese koeien, wit van kleur, vetarm uitsluitend voor de slacht. Ook mijn vader weidde vroeger koeien uitsluitend voor de slacht. Jeroen had moeite met de mogelijke generieke maatregel om de veestapel te halveren om de neerslag van stikstof terug te dringen. Dan moet zijn vlees geen 10 euro de kilo maar 20 euro opbrengen. Wie gaat dat betalen?

Het was een open gesprek, dan is alles bespreekbaar. Geen intimiderende tractor, geen omgekeerde vlag. In een visioen zie ik 116,5 miljoen dieren, die in Nederland op stal staan: de koeien, de varkens, de geiten, de kippen uit de stallen breken, de open ruimte kiezend. Ze laten hun specifieke sporen na. Wanhopig trachten de boeren met hun tractoren hun vee naar de stallen drijven, te vergeefs, de dieren lopen om te tractoren heen op weg naar Den Haag. Het hele land ligt plat, geen mens durft zich op straat te vertonen. In een smeekbede verzoeken de boeren Johan Remkes dat hij rust brengt. Peinzend, langzaam enige zware sjekkies rokend, komen traag de woorden met de rook naar buiten : "dat gaat mij alleen lukken indien tot halvering wordt van de veestapel wordt overgegaan" Met als aanvullende eis dat de vlag altijd Rood-Wit-Blaauw dient te zijn. De boeren gaan akkoord, de RABO betaalt de overgang naar het circulair boeren, de Agro-industrie ondersteunt het transitie-

proces naar circulair boeren. En de boer wordt weer boer, de industriële onderneming voorbij. Het visioen trekt weg, ik keer weer terug in de rauwe werkelijkheid, de middelvinger vlaggen hangen er nog, maar wie weet in de toekomst

Een uil

Een struisvogel

Een mens

Wat hebben die met elkaar te maken?

door Jaap Sterk

Hopelijk gaan we dit na het lezen van dit stukje begrijpen. Laat ik beginnen met een 50% vermindering op vele fronten en dat zal heel moeilijk zijn met al onze belangen!

Zoals we nu bezig zijn met landbouw en veeteelt zou een ieder behoren te weten dat hierdoor onder andere onze drinkwatervoorziening ver beneden peil begint te komen wat kwaliteit betreft.

Zeker met de opwarming van de aarde zien we de verdroging razend snel oprukken.

Volgend jaar droogt misschien het laatste ijs en de laatste sneeuw de Rijn in en dan kunnen we op de borstelbaan in ons eigen Bergen gaan droogskiën!

En dus op de fiets en in zomerkleding. Geen lange en vervelende reizen meer met de auto en van die gezellige kinderen achterin: "zijn we er nu nog niet!".

Wat ben ik en wat bent u??

Optimist

Realist

of

Pessimist!!!!

Ik voel mij een realist, een uil dus! Ik zie alle dingen gebeuren, waarvan ik denk: Hebben wij enig idee wat wij onze kinderen, kleinkinderen en ga zo maar door aandoen?? Nee dus!

Er zijn realistische mogelijkheden.

1) De farmaceutische industrie - en dus niet de aandeelhouders - opdracht geven om het mensdom terug te brengen naar een maximale lengte van bijvoorbeeld 90 centimeter, als rekenvoorbeeld.

Dat geeft een winst van 80%!

Want het houdt in dat ons gewicht van 80 kilo naar 20 kilo gaat. Dan zal er voor die 8 miljard mensen ruim voldoende eten zijn. Ik stel dan ook meteen voor om vooral te letten bij de landbouw op verduurzaming en al het voer voor ons vee van de eigen akker te laten komen en niet meer uit Argentinië en de grondkwaliteit voor alles wat dan nog leeft te verbeteren.

Bedenk dan ook wat wij allemaal aan ons paradijs kunnen teruggeven. **WAANZINNIG?**

Tel uit je winst bij de veestapel!!!!

Deze informatie over de verkleining kreeg ik trouwens 65 jaar geleden al van mijn ome Jaap de Vries uit Nieuwe Niedorp.

2) Misschien sneller waar te maken is om wereldwijd alle vrouwen twee voldragen zwangerschappen toe te staan. Oh ja, natuurlijk terecht één probleem de vergrijzing!!!! Maar bedenk maar wat anders voor een bestendige toekomst.

Er zullen vast wel rekenwonders zijn om te bekijken of we op die manier aan een reductie van 50% mensen komen en hoe lang dat gaat duren!! Als **REALIST** dringt de tijd wel.

3) Gelukkig kunnen wij ook de **struisvogel-politiek** volgen en alles gewoon laten doorgaan met de huidige problemen: toenemende **verdroying** en **misoogsten**, **hongerige vluchtelingen** die ook terecht van onze welvaart willen genieten, steeds **vaker** zullen er op **corona** lijkende **epidemieën** voorkomen met als gevolg waanzinnig hoge ziektekosten. **SORRY, SORRY, SORRY.**

Ach, was ik maar een OPTIMIST

lieve wereld, rust zacht

*Regel van een protestlied van
Boudewijn de Groot uit 1964
meneer de president slaap zacht.*

Donatie aan de afdeling

door Lucia Bakker bestuur

Wilt u onze afdeling Bergen steunen met een extra geldelijke bijdrage? Heel fijn en welkom, bijvoorbeeld voor extra activiteiten als koffieochtenden en themabijeenkomsten. Dank daarvoor!

Onze bankrekening

NL17 Rabo 0315979674

t/n van afdeling Bergen NH PvdA

Geef uw mening en /of commentaar

aan Johanne Hendriks

johanne.pvda@ziggo.nl

Kijk voor meer informatie ook op

www.raadbergen-nh.nl

Bent u geen lid van de PvdA en

leest u deze nieuwsbrief toch? U kunt zich aanmelden bij johanne-pvda@ziggo.nl

